

تبیین تأثیرات پارادایم بر تغییرات فرم در معماری معاصر

دکتر غزال صفردیان*

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۵/۰۲ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۶/۱۱/۱۹

مکیده

آنچه امروزه موردنقد بسیار قرار گرفته جایگاه فرم در معماری که ناشی از تکثر آراء می‌باشد است. جایگاه فرم در معماری طی تاریخ تعاریف مختلفی را به خود اختصاص داده که بازتابی از دیدگاه غالب فلسفی در هر دوره می‌باشد. آنچه در این بحث به آن پرداخته می‌شود بررسی روند جریانات فکری معاصری است که بر فرم معماری تأثیرگذار بوده و در هر زمان در قالبی خاص تبلور یافته و تلاش می‌شود با استفاده از روش تحلیل محتوای متن پارادایم‌های حاکم بر معماری پس از انقلاب صنعتی در اروپا مورد تحلیل قرار گیرد و سپس تأثیرات آن بر فرم معماری با توجه به مبانی نظری حاکم بر آن موردنقد قرار گیرد. نتایج گویای آن هست که جهان‌بینی به عنوان بالاترین لایه به صورت مستقیم و غیرمستقیم موجب تغییر در سطوح پایین‌تر گردیده و فرم معماری همواره نمودی از این تأثیرات هست.

واژه‌های کلیدی

پارادایم، فرم، مؤلفه‌های فرمی

* استادیار گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

Email: Ghazalsafdarian@yahoo.com

۱- مقدمه

است. معماری عملکردگرا که با ظهور معماری مدرن پا به عرصه نهاد کارآئی و عملکرد را به عنوان اصل در معماری پذیرفت و تعریف نوینی از فرم در معماری ارائه داد که آن سادگی و حذف تزئینات بود و دیدگاه فرم‌گرا که بر مبنای اصل قرار دادن فرم بر معماری استوار بود و عمدها توسعه اندیشمندانی مانند آلدو روپی تبلیغ می‌شد بر فرم و پیچیدگی‌های فرمی به عنوان زبان انتزاعی معماری تأکید می‌شد که پس از آن دیدگاه‌های تلقیقی شکل گرفت که معتقد بر اهمیت هر دو دیدگاه در معماری می‌باشد به عبارتی تأکید بر مفهوم زیبایی‌های فرمی در کنار عملکرد مناسب در فضا معنا می‌باشد که این وجه تمایز معماری با سایر هنرها همانند مجسمه‌سازی است یعنی درک فضا و عملکرد مناسب در کنار ظاهر زیبا که معماری را می‌توان هنر خلق لذت در معماری بیان کرد.

۲- مبانی نظری

تعریف پارادایم در معماری

برای پارادایم تعاریف مختلفی ارائه شده است اما در نگاه کلی پارادایم را می‌توان مجموعه‌ای از باورها و پیش‌فرضهای بنیادین تصور کرد که راهنمای کنش افراد در زندگی شخصی و علمی قرار می‌گیرد (دانایی‌فرد، ۱۳۷۶). هر پارادایم نماینده یک جهان‌بینی است و شکل‌گیری آن نیازمند تفکر خلاقلانه است اما مشکل آنجا آغاز می‌شود که هر کدام در درون فرمول‌هایی از الگو منجمد می‌شود و سپس بدون هیچ‌گونه تفکری به کار می‌روند زیرا چنین تصور می‌شود که بهترین کار بوده و به روز یا مدرن‌اند (لنك، ۱۳۹۱). کوهن معتقد است که اصطلاح پارادایم به دو معنا متفاوت به کار رفته است. از یک سو نماینده باورها و ارزش‌های فنی و چیزهای دیگری از این قبیل است که اعضای جامعه علمی در آنها با یکدیگر شریک‌اند. از سوی دیگر اشاره به گونه‌ای از اجزای آن مجموعه یعنی معماً‌کشایی‌های شناخته‌ای است که به عنوان سرمشق یا مثال به کار می‌رود و می‌تواند همچنین شالوده‌ای برای حل معماهای باقی‌مانده علم جانشین قواعد صریح معملاً شود (مجیدی، ۱۳۸۹). کوهن مسیری چرخه‌ای از تاریخ پیشرفت علم را نشان می‌دهد که از پیش اعلم، علم به هنجار، بحران، انقلاب، علم به هنجار خود را نشان جدید می‌گذرد و معتقد است که پارادایم در علم به هنجار خود را نشان می‌دهد (خالقی، ۱۳۹۰). در این تفکر پارادایم حاکم در هر دوره منجر به پذیرش علم عادی (به هنجار) می‌شود که این علم در هر دوره توسعه دانشمندان بسط داده می‌شود تا جایی که آشقتگی در سیستم پدید آید به عبارتی از این جاکه علم عادی قادر به پاسخ‌گویی به آن نخواهد بود پس بحران پدید می‌آید و پارادایم دیگری جایگزین می‌گردد که علم عادی دیگری را پی می‌گیرد و این روند ادامه می‌باشد. نکته حائز اهمیت در این دگرگونی‌ها بحث قیاس ناپذیری هر پارادایم است که هر پارادایم با توجه به شرایط هر زمان شکل‌گرفته و باید پاسخ‌گو حقایق موجود در آن دوره باشد. پس شاید دلیل اینکه هر معماری باید نشان از روح زمان خود داشته ریشه در این مفهوم داشته باشد و معماری هر دوره به دلیل این که گواه پارادایم حاکم بر آن دوره می‌باشد و اجد ارزش می‌گردد ولی قابلیت استفاده کالبدی در دوره‌های بعدی را ندارد زیرا هر کالبد نشان از معماری دارد که خود معلول یک دوره تاریخی است.

تغییرات معماری طی زمان گواهی بر تفاوت اندیشه‌های خالقان اثر هست اندیشه‌هایی که به نوعی بر پارادایم‌های حاکم بر آن دوران تأثیرگذار بوده و یا از آن تأثیر پذیرفته‌اند. تغییراتی که با توجه به دنیای کثتر گرای امروز شتابی روزافزون یافته به طوری که در مقاطعه کوتاه زمانی تمامی شئون جامعه و به صورتی گریزناپذیر در معماری آن دوره نیز تبلور می‌باشد. فرم در معماری با توجه به ویژگی خاص خود در برقراری ارتباط با محیط اطراف همواره مورد تغییرات اساسی قرار گرفته که در دورانی بسیار به آن پرداخته شده و به زبان گویای نوعی تفکر درآمده و در زمانی دیگر تنها به پوششی بدل گشته که کلیت معماری را به نمایش می‌گذارد. سوال که در اینجا مطرح می‌گردد این است که پارادایم از چه طریق بر لایه‌های مختلف معماری نفوذ کرده و آن را تابعی از خود می‌سازد؟ جایگاه پارادایم در کنار سایر شاخص‌های ابتدا باید تعریف جامعی از پارادایم ارائه گردد و سپس عوامل مختلفی که بر تعیین نوع فرم در معماری تأثیرگذارند دسته‌بندی گردد تا بتوان به نتیجه درستی از تغییرات پیش‌آمدۀ در معماری دست‌یافت. نگاهی به آثار معماری گواه بر آن است که تا پیش از انقلاب صنعتی آنچه در جامعه حاکم بوده تفکر جامع و نوعی نگرش بالا به پایین بوده که در آن هنر امری الهی بوده و خارج از ذهن انسان معنا می‌یافته است و دلالت بر حقیقتی داشته که در عالم دیگر موجودیت داشته و در این دنیا نمود می‌یافته است پس معماری در کلیت معنای ثابت داشته بدنی معنا که در این دوران تغییرات فرمی بنیادین مشاهده نمی‌گردد. اما آنچه تحول اساسی در معماری را رقم می‌زند تسلط بینش نوینی بر جامعه می‌باشد که ناشی از فلسفه انسان‌مدار دکارتی است که با جمله «من می‌اندیشم، پس هستم». تغییرات بنیادینی را بر نوع نگرش وارد می‌کند که ناشی از دگرگونی در مفهوم سوژه می‌باشد. در عالم دکارتی سوژه به انسان اطلاق می‌شود و دکارت انسان را با توجه به قدرت تفکر در او مرکز عالم می‌داند و هر آنچه در عالم وجود دارد را از پیش از دستگاه می‌گذرد که متکی بر ذهن انسان است و به اعتبار ذهن معنا می‌باشد. بر این اساس در دوران بعد در معماری شکل‌گیری جریاناتی مشاهده می‌شود که مارسل دوشان کاسه توالت را به اعتبار این که ساخته دست انسان است هنر قلمداد می‌کند. هر چند تفکر مدرن بر این نکته تأکید دارد که هنر و رای خود ارجاعی بر دیگر ارجاعی‌ها دارد تا جایی که هنر تنها بیانی از هیجانات درونی هنرمند نمی‌باشد بلکه وظیفه انتقال معنا را بر عهده دارد. در این راستا آن چنان است که تأکید بر نقش مخاطب از دیدگاه بسیاری از فلاسفه مانند گادامر، مارتین هайдگر و نیکلاس لومان^۳ ترویج می‌گردد. پس ذهن انسان و قوه تخیل او با کمک فتاوی‌ری طیف وسیعی از عرصه‌ها را در هنر و معماری پدید می‌آورد که هر کدام کالبد معماری را طلب می‌کند که ملهم از روح زمانه خود می‌باشد. فرم در کنار بافت، شکل و رنگ از شاخص‌های تأثیرگذار بر تعریف کالبد معماری است و همواره بسیار به آن پرداخته شده است تا جایی معماری فرم‌گرا در کنار معماری عملکردگرا از مفاهیم رایج در معماری معاصر می‌باشد که به چالشی در میان معماران بدل گشته

فرم در معماری

خاصی از زیبایی فرمی را ارائه داد زیرا آنچه امروزه در زمینه فرم مطرح است دستیابی به فرم‌های مستقل است که خارج از چارچوب عملکرد هم‌معنا یابد و طی زمان قابلیت تطبیق خود را تغییرات موجود داشته باشد. در نگاه کلی از عوامل تأثیرگذار بر فرم می‌توان به مواردی مانند کاربری، مکان و زمان ساخت، ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی، اقتصاد، کیفیت‌های بصر، سبک، معنا و سلایق شخصی اشاره کرد که در جدول ۱ جمع‌بندی شده است.

در تعریف فرم باید به این موضوع اشاره کرد که از مهم‌ترین ویژگی‌های تعیین‌کننده کالبد معماری است که خود توسط مؤلفه‌های مانند شکل، رنگ، بافت، اندازه، مکان، جهت و تعادل بصری معنا می‌یابد. اما آنچه در اینجا مطرح است که فرم تحت تأثیر چه عواملی قرار می‌گیرد؟ در پارادایم‌های مختلف تعاریف متفاوتی از فرم مطرح شده که ریشه در مفهوم زیبایی‌شناسی هر دوره دارد. این تعاریف امروزه با سرعت بسیار زیادی در حال تغییر است تا جایی که دیگر نمی‌توان تعریف

جدول ۱. بررسی عوامل تأثیرگذار بر فرم.

کاربری	مکان و زمان ساخت	ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی	اقتصاد	معیارهای زیبایی‌شناسی		
نوع کاربری و عملکرد می‌تواند بر فرم تأثیرگذارد تا جایی که دیدگاه‌های مختلفی در این رابطه ارائه گردیده که بسیار متفاوت از هم می‌باشند که در اینجا به ۴ دسته از آنها اشاره می‌گردد. ▪ دیدگاه اول فرم تابع عملکرد (ساده شدن فرم به حداقل‌ها): ▪ دیدگاه دوم تحت عنوان ظلم به فرم عملکرد را تابعی از فرم می‌داند (تمرکز بر زیبایی‌شناسی فرمی): ▪ دیدگاه سوم توجه به فرم و عملکرد به صورت همزمان؛ ▪ دیدگاه چهارم توجه به فرم به عنوان کیفیتی مستقل از عملکرد.	توجه به این ۲ عامل در قضاوت در مورد زیبایی فرم بسیار مهم است. مکان: ساختمنهایی که در مکان‌های مختلف ساخته می‌شوند ویژگی‌های متفاوتی را نیز طلب می‌کنند که ناشی از نوع اقلیم و کیفیت مکان می‌باشد. به عنوان مثال خانه‌ای که در یک شهر، یا حومه شهر ساخته می‌شود ویژگی‌های متفاوتی را طلب می‌کند. زمان ساخت: یکی از مهم‌ترین عواملی است که در قضاوت زیبایی‌شناسخی نقش مهمی ایفاء می‌کند. زمانی که یک اثر معماری خلق می‌شود ویژگی‌های آن اثر گویای تمدنی است که اثر در آن شکل‌گرفته و واحد ویژگی‌هایی است که پارادایم حاکم بر آن دوره را القاء می‌کند. به عنوان مثال مواردی مانند فن‌آوری و مسائل فنی که از انقلاب صنعتی به حوزه معماری وارد گردید بستر شکل‌گیری برگه‌های جدید را در معماری فراهم آورد.	فرهنگ و اجتماع از مهم‌ترین عواملی است که در قضاوت زیبایی‌شناسخی کننده فرم و فضا در معماری هست. هر بنا باید گویای فرهنگی باشد که در آن متولد شده. ادوارد هال در مورد اهمیت فرهنگ در شکل‌دهی به فضا چنین می‌نویسد: فضا در فرهنگ‌های متفاوت بنا بر شیوه زیست افراد عانی مختلفی به خود می‌گیرد. فضایی که در یک فرهنگ ممکن است واحد سیمایی ثابت باشد در فرهنگ دیگری می‌تواند نیمه‌ثابت باشد. به عنوان مثال: در ژاپن، دیوارها متخرک هستند و با تغییر فعالیت‌های روزانه باز و سنته می‌شوند. در ایالت متحده افراد برای انجام فعالیت‌های مختلف مثلاً خوردن غذا، خوابیدن، کار یا برقراری روابط اجتماعی با سنتگان خود از یک اتفاق به اتفاق دیگر یا از یک اتفاق به بخش دیگر آن حرکت می‌کنند. در ژاپن مانند در یک مانند در یک نقطه همراه با تغییر فعالیت‌ها چیز کاملاً عادی به شمار می‌رود. چنین‌ها امکانات بیشتری برای مشاهده تنوع رفتار فضایی انسان در اختیار ما قرار می‌دهند چراکه چنین‌ها برای فضایی‌ها که در گروه عناصر ثابت قرار می‌گیرند، مواردی را اختصاص می‌دهند که برای امریکایی‌ها نیمه‌ثابت محسوب می‌شوند. فرانسوی‌ها به دلیل اینکه برخود حسی بسیار زیادی باشند در معمولاً در خانه‌های با ازدحام زیاد زندگی می‌کنند. در فرهنگ عرب حومه به عنوان مانع و سد برای آنها غیرقابل تحمل است. به عبارتی هیچ حدموزی وجود ندارد و علاوه بر این افراد دارای ارتباط عمیق با یکدیگر می‌باشند. بر این اساس اعراب دارای خانه‌های بزرگ می‌باشند و از جدا کردن فضاهای خانه نیز بهشت اجتناب می‌ورزند. المانی‌ها به دلیل اهمیتی که به فضای خصوصی می‌دهند معمولاً در ساختمنهایی خاصی و عمومی از درهای دوجداره به منظور عایق سازی صدا استفاده می‌کنند و درب در فرهنگ آلمانی بسیار جدی گرفته می‌شود (هل، ۱۳۹۷، ۱۶۰).	توجه به بعد اقتصادی بنا از چند جهت قابل بررسی می‌باشد. اما در نگاه کلی بررسی ساختمنهای بحاظ میزان هزینه ساخت و بازگشت سرمایه بسیار مهم است. توجه بیش از حد به این عوامل می‌تواند بر کیفیت شکل‌گیری آن تأثیرگذار باشد. به عنوان مثال آنچه پس از جنگ جهانی دوم اتفاق می‌افتد توجه به حداقل‌ها به لحاظ هزینه ساخت و افزایش کمیت می‌باشد که فرم‌های معماری آن دوره را تحت تأثیر قرار می‌دهد. رواج معماری مدرن در قالب پیش‌ساختگی و حذف تزئینات از معماری در این دوران منتج از این نگرش می‌باشد. این عامل مجموع عواملی را شامل می‌شود که احساس زیبایی را در شخص پدیدآورند و در طی زمان می‌تواند تغییر کند که در این میان نیز عوامل فرهنگی در درک زیبایی نیز تأثیرگذارند. عواملی مانند کیفیت‌های بصری، سبک، معنا و سلیقه در ایجاد درک جدید از زیبایی بسیار مؤثرند.	توجه به این عوامل در قضاوت در مورد زیبایی فرم بسیار مهم است. مکان: ساختمنهایی که در مکان‌های مختلف ساخته می‌شوند ویژگی‌های متفاوتی را نیز طلب می‌کنند که ناشی از نوع اقلیم و کیفیت مکان می‌باشد. به عنوان مثال خانه‌ای که در یک شهر، یا حومه شهر ساخته می‌شود ویژگی‌های متفاوتی را طلب می‌کند. زمان ساخت: یکی از مهم‌ترین عواملی است که در قضاوت زیبایی‌شناسخی نقش مهمی ایفاء می‌کند. زمانی که یک اثر معماری خلق می‌شود ویژگی‌های آن اثر گویای تمدنی است که اثر در آن شکل‌گرفته و واحد ویژگی‌هایی است که پارادایم حاکم بر آن دوره را القاء می‌کند. به عنوان مثال مواردی مانند فن‌آوری و مسائل فنی که از انقلاب صنعتی به حوزه معماری وارد گردید بستر شکل‌گیری برگه‌های جدید را در معماری فراهم آورد.	فرهنگ و اجتماع از مهم‌ترین عواملی است که در قضاوت زیبایی‌شناسخی کننده فرم و فضا در معماری هست. هر بنا باید گویای فرهنگی باشد که در آن متولد شده. ادوارد هال در مورد اهمیت فرهنگ در شکل‌دهی به فضا چنین می‌نویسد: فضا در فرهنگ‌های متفاوت بنا بر شیوه زیست افراد عانی مختلفی به خود می‌گیرد. فضایی که در یک فرهنگ ممکن است واحد سیمایی ثابت باشد در فرهنگ دیگری می‌تواند نیمه‌ثابت باشد. به عنوان مثال: در ژاپن، دیوارها متخرک هستند و با تغییر فعالیت‌های روزانه باز و سنته می‌شوند. در ایالت متحده افراد برای انجام فعالیت‌های مختلف مثلاً خوردن غذا، خوابیدن، کار یا برقراری روابط اجتماعی با سنتگان خود از یک اتفاق به اتفاق دیگر یا از یک اتفاق به بخش دیگر آن حرکت می‌کنند. در ژاپن مانند در یک نقطه همراه با تغییر فعالیت‌ها چیز کاملاً عادی به شمار می‌رود. چنین‌ها امکانات بیشتری برای مشاهده تنوع رفتار فضایی انسان در اختیار ما قرار می‌دهند چراکه چنین‌ها برای فضایی‌ها که در گروه عناصر ثابت قرار می‌گیرند، مواردی را اختصاص می‌دهند که برای امریکایی‌ها نیمه‌ثابت محسوب می‌شوند. فرانسوی‌ها به دلیل اینکه برخود حسی بسیار زیادی باشند در معمولاً در خانه‌های با ازدحام زیاد زندگی می‌کنند. در فرهنگ عرب حومه به عنوان مانع و سد برای آنها غیرقابل تحمل است. به عبارتی هیچ حدموزی وجود ندارد و علاوه بر این افراد دارای ارتباط عمیق با یکدیگر می‌باشند. بر این اساس اعراب دارای خانه‌های بزرگ می‌باشند و از جدا کردن فضاهای خانه نیز بهشت اجتناب می‌ورزند. المانی‌ها به دلیل اهمیتی که به فضای خصوصی می‌دهند معمولاً در ساختمنهایی خاصی و عمومی از درهای دوجداره به منظور عایق سازی صدا استفاده می‌کنند و درب در فرهنگ آلمانی بسیار جدی گرفته می‌شود (هل، ۱۳۹۷، ۱۶۰).	توجه به بعد اقتصادی بنا از چند جهت قابل بررسی می‌باشد. اما در نگاه کلی بررسی ساختمنهای بحاظ میزان هزینه ساخت و بازگشت سرمایه بسیار مهم است. توجه بیش از حد به این عوامل می‌تواند بر کیفیت شکل‌گیری آن تأثیرگذار باشد. به عنوان مثال آنچه پس از جنگ جهانی دوم اتفاق می‌افتد توجه به حداقل‌ها به لحاظ هزینه ساخت و افزایش کمیت می‌باشد که فرم‌های معماری آن دوره را تحت تأثیر قرار می‌دهد. رواج معماری مدرن در قالب پیش‌ساختگی و حذف تزئینات از معماری در این دوران منتج از این نگرش می‌باشد. این عامل مجموع عواملی را شامل می‌شود که احساس زیبایی را در شخص پدیدآورند و در طی زمان می‌تواند تغییر کند که در این میان نیز عوامل فرهنگی در درک زیبایی نیز تأثیرگذارند. عواملی مانند کیفیت‌های بصری، سبک، معنا و سلیقه در ایجاد درک جدید از زیبایی بسیار مؤثرند.

گردید. شاید در این دوران عمیق ترین تغییرات فرمی رخ داد تغییراتی که صنعتی سازی و ورود مصالح مدرن آن را ممکن ساخت. در زمینهٔ معماری در این دوران شیفتگی بی‌قیوشرط نسبت به فناوری ملاحظه می‌شود که سایر جنبه‌ها را تحت تأثیر قرار داده و معماری را تهیه جولان‌گاهی چهت نمود صنعت در ساختمان می‌داند. کم‌توجهی به شکل، حذف تزئینات که شانه از دوران تاریخی و بهزعم آنها عقب‌ماندگی محسوب می‌شد، صنعتی سازی و پیش‌ساختگی با محوریت صرفه اقتصادی حتی به بهای تولید فرم‌های تکراری در کتاب استفاده از مصالح مدرن مانند شیشه و آهن و اسلکت‌های عظیم از تغییراتی است که زمینه را چهت هر چه کم‌اهمیت‌تر شدن جایگاه شکل در معماری مهیا می‌کند.

معماری مدرن

اندیشه مدرن که در پی خردگرایی به وجود آمد را می‌توان در افکار اندیشمندانی مانند جان لاک، عابر مارس، لایب نیتر، دکارت و کانت جستجو کرد. تمرکز بر عقل‌گرایی و اینکه عقایلیت تنها راه دستیابی به آزادی‌های اجتماعی است، اساس فلسفه مدرن بود.^۶ به عبارتی انسان به اعتبار آن‌چه هست مرکز عالم می‌گردد و هر چه در اطراف او وجود دارند ابزه وی می‌باشد. مدرنیسم از ابعاد مختلف اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و فضایی قابل بررسی است که در جدول ۲ به آن پرداخته شده است (کرامات‌الله زیاری، ۱۳۸۲).

اگر جنبش‌های اجتماعی مرکز مدرنیته در نظر گرفته شود، بیشتر انتقاداتی که به معماری مدرن وارد گردید ناشی از ناتوانی آن در حل مسائل اجتماعی بود که تبعات آن در بازخوردهای اجتماعی افرادی که در ساختمان‌های مدرن زندگی می‌کردند غیرقابل انکار است. انهدام پروتایگو که به مرگ معماری مدرن تعییر گردیده علاوه بر مشکلات طراحی ناشی از همین ناتوانی معماری مدرن در حل مسائل اجتماعی است که هم‌زمان بسیاری دیگر از این دست ساختمان‌ها مانند لافایت کورت در بالتیمور نیز به همین سرنوشت دچار شدند.

فرم و پارادایم در گذر زمان

آنچه مسلم است ارتباط تنگاتنگی میان فرم و پارادایم وجود دارد. شکل معماری همواره تحت تأثیر پارادایم حاکم بر آن شکل می‌گیرد و معنا می‌یابد. در ادامه به بررسی پارادایم و معماری دوران معاصر پرداخته شده تا تحلیل مناسبی از تغییرات فرمی در هر دوره ارائه گردد.

انقلاب صنعتی و تولید فولاد

انقلاب صنعتی که خود زمینه‌ساز تحولات اساسی در تمامی زمینه‌ها گردید از انگلستان شروع شد و به تدریج تمامی اروپا و آمریکا را در برگرفت. ریشه این انقلاب را می‌توان در تحولات اقتصادی جستجو کرد. انقلاب صنعتی که بر پایه جایگزینی نیروی ماشین بهجای دست بود سبب ساز شکل‌گیری کارخانه‌های عظیمی گردید که شاکله کلان‌شهرها را با تحولات اساسی روبرو کرد. استفاده از فناوری روز را می‌توان اساس تغییراتی دانست که به دنبال نگرش علم حصولی پدید آمد.^۵ استفاده از ماشین‌آلات در کشاورزی که موجب کار کمتر، نیروی انسانی کمتر و تولید محصولات بیشتر می‌گردد که از این سو بسیاری از افراد روستایی جذب کار در کارخانه‌ها شده و جمعیت شهری افزایش می‌یابد. اسکان این جمعیت در حومه شهر بافتی مسکونی را به وجود می‌آورد که شکل ساده‌شده مسکن و پیش‌ساختگی بوده است علاوه بر این نتایج این تغییرات که ناشی از انقلاب صنعتی بوده است علاوه بر شرایط فنی کلیه زمینه‌های اجتماعی را نیز شامل می‌شد. تولید آهن و چدن موجبات شکل‌گیری سازه‌های عظیمی گردید که نمونه آن را در نمایشگاه‌های بین‌المللی طی آن سال‌ها ملاحظه می‌شد. آنچه عمدتاً در دستاوردهای قرن بود که زمینه‌ساز تحولاتی گردید که چهره جدیدی از شهرها را به نمایش گذاشت. ساخت سازه‌های بلند که تا قبل از انقلاب صنعتی عمدتاً در خدمت عملکردهای خاص مانند کلیسا و کاخ بود پس از آن فن‌آوری به صورت عام در اختیار همه قرار گرفت و جدا از نوع عملکرد در ساخت و ساز معنا یافت و طیف وسیعی از کابری‌ها را شامل

جدول ۲. بررسی تأثیرات مدرنیسم در زمینه‌های مختلف (منبع: زیاری، ۱۳۸۲)

سیاست
پیدایش نظام‌های سیاسی جدید؛
فروپاشی نظام‌های استبدادی کهن؛
ایجاد نظام‌های جمهوری؛
پیدایش دموکراسی و دولت در جوامع سرمایه‌داری؛
تحول در نظام‌های قدرت؛
تحول در فرهنگ سیاسی؛
ظهور جنبش‌های سیاسی - اجتماعی؛
تغییر نگرش در صحنه‌های سیاسی.

تبیین تأثیرات پارادایم بر تغییرات فرهنگ در معماری معاصر

ادامه جدول ۲. بررسی تأثیرات مدرنیسم در زمینه‌های مختلف (منبع: زیاری، ۱۳۸۲)

	اقتصاد
تغییر در زیرساخت‌های اقتصادی؛	
روابط اقتصادی میان شهر و روستا؛	
پیدایش نظامهای اقتصادی؛	
ظهور دولت رفاه؛	
ظهور کارتل‌ها و تراست‌ها و شرکت‌های چندملیتی؛	
فوردیسم یا عصر صنایع نوین؛	
تقسیم‌کار؛	
تغییر الگوی شغلی و الگوی مصرف.	
	فرهنگ
تحول در نظامهای فرهنگی؛	
پیدایش فمینیسم؛	
تحول فرهنگ تجسمی؛	
امنیت فردی و اجتماعی؛	
تحول در آموزش و پرورش؛	
تحول علمی؛	
تحول در مذهب؛	
تحول در ایدئولوژی؛	
تحول رسانه‌ای و ارتباطات الکترونیکی؛	
تحول ماهواره‌ای و عصر اطلاعات.	
	فضایی - کالبدی
ایجاد مکالو پلیس‌ها؛	
تحول در نظام و شبکه شهری؛	
از بین رفتن فاصله زمانی-مکانی؛	
تغییر در الگوی سکونتگاه‌های؛	
تغییر در مسکن؛	
ایجاد بزرگراه‌ها و شبکه‌های هوایی-زمینی و پیدایش شهرهای الکترونیکی؛	
تغییر الگوی زیست.	
	اجتماع
تعریف جدید از خود در قالب یک هویت مستقل؛	
تأکید بر آزادی اجتماعی، ارتباطات و تعاملات انسانی.	

اصلی را به معماری وارد کرد که در نوع خود منجی معماری رو به زوالی بود که کل اروپا و آمریکا را در برگرفته بود. آنچنان که گیدئون در کتاب فضا زمان و معماری چنین می‌نویسد: «برلاگ با ساختمانی برای بورس آمستردام معماری سراسر اروپا را تطهیر کرد».

از دلایل این اتفاقات را می‌توان به تخلیه جمعیت سفیدپوست، قاچاق مواد و افزایش جرائم اجتماعی اشاره کرد که درنتیجه پایین آمدن کیفیت زندگی و درنهایت تخریب را به همراه داشته است (شوئنر، ۱۳۸۹). لازم به ذکر است معماری مدرن در زمان شکل‌گیری خود

نیز گستاخ از اقتصاد مدرن مشاهده می‌شود. در اقتصاد پست‌مدرن نه سرمایه‌مکان مشخصی دارد نه سرمایه‌گذار، بلکه کارخانه‌جات مختلف با سرمایه‌گذاران مختلف در قالب گروه‌های صنعتی و از کشورها و ملت‌های مختلف احداث و راهاندازی می‌شوند پس سرمایه‌گذاری غیرمتراک است (پارسی پور و ضیاء توان، ۱۳۹۲). پست‌مدرسیم که به‌نفع انسان‌مداری مدرن می‌پردازد مرکزیت انسان را در عالم زیر سؤال می‌برد. یکی از مهم‌ترین وجوده افتراق مدرسیم و پس از آن اعتقاد به عدم قطعیت است که واقعیت را امری نسبی می‌داند که در هر دوره مختلف زمانی شکل می‌گیرند.

مفاهیم پست‌مدرن توسط اندیشمندانی همانند جنکز وارد معماری می‌گردد. مفاهیمی همانند احساس‌لذت، تخیل و انتقال معنا تحت لوای فرم معنایی دوباره می‌باشد. در این سبک فرم با تکیه بر واقعیات شکل می‌گیرد و از انتزاع فاصله می‌گیرد. پس در این تفکر ساختمانی واجد معنا است که برگرفته از مجموع عوامل اجتماعی-فرهنگی، اقتصاد، سیاست و تاریخ هست که در شکل‌دهی به آن ایفای نقش می‌کند. بر این اساس تحولات فرمی در این دوره نسبت به دوره مدرن از چند جهت قابل بررسی می‌باشد که در ادامه به تعدادی از آنها اشاره گردیده است. یکی از موضوعات مهم در معماری پست‌مدرن بحث نمادگرایی می‌باشد که در کلبه اردک و تنویری به آن اشاره می‌گردد. بازگشت معنا به معماری که ورای یک بنای صرف ایفاء نقش می‌کند و معماری می‌تواند نقش هدایت‌کننده داشته باشد که بازگشتن شرایط جامعه‌ای باشد که در آن شکل می‌گیرد و یا می‌تواند نگاهی انتقادی نسبت به مسائل داشته باشد. آنچه عمده از لحاظ فرمی در این دوره اتفاق می‌افتد ناشی از تغییر نگرش به بحث زیبایی‌شناسی است که در این دوران به امری متعالی بدل می‌گردد که با زیبایی‌شناسی مطرح شده دکارت تفاوت اساسی دارد.

معماری ارگانیک

آنچه در این تفکر بسیار مهم است توجه به انسان و تأکید بر ارتباط او با محیط اطراف است به عبارتی توجه به محیط‌بیست و محور قراردادن فرهنگ و نیازهای معنوی از مهتم‌ترین اصول آن است که در این نگرش استفاده از فناوری اصل قرار نمی‌گیرد بلکه در کنار سایر مسائل وسیله‌ای جهت ارتقاء زندگی محسوب می‌گردد.

معماری ارگانیک تفسیر مجددی از اصول طبیعت است که بر ارتباط بین فرم و عملکرد و بین نیرو و ساختار دلالت می‌کند که اغلب منجر به ایجاد برگه‌های آزاد خواهد شد نه به عنوان تقليدی از طبیعت بلکه برای حمایت از مردم برای زندگی کردن و خلاق بودن (ون و گان، ۱۳۹۲). تمرکز بر فرم‌های طبیعی، ایجاد فضاهای بدون مرز (تلقیق درون و بیرون)، پویایی، استفاده از مصالح طبیعی و احترام به ماهیت آنها و هماهنگی فرم و عملکرد در یک کلیت واحد که در کارهای بسیاری از معماران این سبک به چشم می‌خورد. از معماران برجسته این سبک می‌توان به فرانک لوید رایت، آنتونی گانوودی و آوار آتو اشاره کرد که اقتباس از فرم‌های طبیعی مانند درخت، غار و سایر فرم‌ها به خصوص در کارهای گانوودی بسیار دیده می‌شود.

در نیمه دوم قرن ۱۹ ناگهان سبکی از معماری شکل می‌گیرد که به کلاسیک بازاری شهرت یافت که استفاده بیش از حد از ترئیتات و برگه‌های دروغین موجی را در معماری به همراه داشت مقدمه‌ای بر شروع معماری مدرن بود که به هترنو شهرت یافت و از ویژگی‌های آن می‌توان به رهایی از سبک‌های تاریخی و هم‌آهنگی شکل و عملکرد اشاره کرد (گیدئون، ۱۳۶۶). اما آنچه معماری مدرن با خود به همراه داشت تصویر فضایی جدیدی بود که شاید پس از انقلاب صنعتی در زمینه معماری نیز تحولاتی اساسی ایجاد می‌کند که لازمه روح زمان خود بوده است. معماری مدرن با ارائه الگوی شهرهای مدرن در پی ایجاد فضایی ثابت بود که برای همه مردم جهان قابل درک باشد اما در عمل تقليد شکلی از ظواهر و الگوهای مدرن نه تنها نتوانست کثرت را به وحدت تبدیل کند بلکه مستله بحران در هویت‌های منطقه‌ای و بومی را در بسیاری از جوامع تشید کرد (ابراهیمی و اسلامی، ۱۳۸۹). هانس‌میر معتقد است هر عصر فرم جدید خود را می‌طلبد. هدف آن است که به دنیای جدید شکلی جدید با معانی امروز داده شود. اما داشن ما از گذشته باری است که بر دوش ما سنگینی می‌کند (امیر بانی، ۱۳۸۹). توجه به مسکن به عنوان ساده‌ترین عملکرد که تا پیش از این معماری با تأکید بر بنای‌های خاص مانند کلیسا و کاخ شکل می‌گرفته اولین بارقه‌های تبدیل معماری از امری آسمانی به زمینی می‌باشد. توجه به موضوعات عام و روزمره اساس و روزمره اسas و پایه هنر می‌گردد. آنچه در زمینه فرم اتفاق می‌افتد اجتناب از فرم‌های سنتی قرون‌وسطی است که در این دوره توجه به تعليق و سبکی از طریق استفاده از پنجه‌های طویل، پیلوت، پلان آزاد و نمای آزاد به عنوان یکی از اصول این معماری موردن توجه قرار می‌گیرد. زبان معماری مدرن را می‌توان در انتزاع و مجرده‌سازی جستجو کرد که در نقطه مقابل فرهنگ دیرین معماری که منبعث از تکوین تاریخی عناصر آن در بستر جغرافیایی خاصی است قرار دارد (حبیب و حسینی، ۱۳۶۹). توجه به فرم فارغ از محیط شکل‌گیری آن از مهم‌ترین اصول معماری مدرن می‌شود که نگاه صنعتی و عملکردی سردمداران این سبک را فرم بیان می‌کند و جمله معروف لوکوریزیه «خانه ماشین زندگی» می‌بین آن است که البته بعدها به یکی از مهم‌ترین نقاط ضعف معماری مدرن بدل می‌گردد.

معماری پست‌مدرن

معماری پست‌مدرن که در پی شکست مفاهیم دنیای مدرن به وقوع پیوست انقلابی امتراضی نسبت به مفاهیمی بود که زاییده خردگرایی صرف مدرن قلمداد می‌گردید. هرچند خردگرایی مدرسیم سال‌ها قبل از ظهور مفاهیم پست‌مدرن توسط سورئالیست‌ها به زیر سؤال برده شد اما جنبش پست‌مدرن به قوی‌ترین جریان در مقابل مفاهیم معماري مدرن تبدیل گشت. اصول پست‌مدرن که در فلسفه با عقاید نیچه بنیان نهاده می‌شود خردگرایی دکارت و کانت را زیر سؤال می‌برد. گسترش افکار نیچه موجب شکل‌گیری فرهنگی می‌شود که در حال تکمیل شدن است و در این فرهنگ تازه که عنوان پست‌مدرن می‌گیرد وحی و عقل اعتبار خود را از دست می‌دهد و اجماع عام مینا می‌شود، یعنی آنچه انسان‌ها در مورد آن اجماع دارند درست است. در اقتصاد

مستقیم آنها از روی طراحی‌های دیجیتالی را ممکن می‌ساخت (مالگریو و گودمن، ۱۳۹۴).

ساختمان‌سازی

بر اساس آنچه گفته شد زمینه برای بروز معماری غیرخطی مهیا گردید که اساس آن را می‌توان استفاده از کامپیوتر و گسترش ارتباطات از طریق اینترنت عنوان نمود که از سال ۱۹۹۰ تحولات اساسی آن در زمینه معماری آغاز شد. پل ویلر تغییرات را این‌گونه بیان می‌کند: «فضا به جایی رسیده است که دیگر نمی‌تواند وجود داشته باشد». از شاخصه‌های عمدۀ معماری غیرخطی می‌توان به فرم توپولوژیک، استفاده از ادوات الکترونیکی در فضاهای و استفاده از نرم‌افزار اشاره کرد (کامل‌نیا و مهدوی‌نژاد، ۱۳۹۱). از سایر معماری‌هایی به این سبک و سیاق به وجود آمدند می‌توان به معماری پرش کیهانی، معماری الگوریتمیک هم اشاره کرد. معماری پرش کیهانی که این معماری را می‌توان ادامه عدم قطعیتی دانست که با کثرت‌گرایی پست‌مدرن آغازشده و با نظریه نسبت انسنتین به اوج خود می‌رسد. ورود این فلسفه به معماری زیبایی نوبنی را عرضه می‌دارد که جایگزین ساده‌گرایی است که با معماری مدرن وارد عرصه می‌گردد. پیچیدگی‌های فرمی در این معماری موجب تغییر ذاتی زیبایی‌شناسی در معماری گردیده است. آنچه در کارهای معماران این سبک دیده می‌شود استفاده از فرم‌های طبیعی و ارگانیک است که به صورت نمادگرایانه در این سبک به منصه ظهور می‌رسد مانند طرح ماهی در کار گهری. اکنون معماری مزه‌های فضا را در هم می‌شکند و نرم‌افزارها قادر به ساخت عجیب‌ترین فرم‌ها هستند که ورای تصور انسان می‌باشند اما از سویی این آزادی انتخاب احتمال استیه را در خلق فرم افزایش می‌دهد.

۲- نتیجه‌گیری

به طور کلی فرم را می‌توان نتیجه عینی ایده‌هایی دانست که خود متأثر از مجموعه‌ای از عواملی است که در هر سبک کم و بیش معنای متفاوتی را طلب کرده است. در وهله اول فرم به عنوان یکی از تأثیرگذارترین شاخص‌های شکل‌دهنده کالبد معماری گویای جهان‌بینی است که تعریف‌کننده خط‌نمایی فکری غالب در آن دوره می‌باشد. پس در ورای هر فرم معماری تفکری وجود دارد که فلسفه وجودی هر سبک را تعریف می‌کند و خود پایه‌گذاری شکلی از معماری می‌گردد که در هر دوره پاسخگو و توجیه‌کننده واقعیت‌بیرونی می‌گردد. اگر معماری مدرن در پس خردگرایی به وجود آمد واقعیاتی همچون جنگ، آزادی‌های اجتماعی (در پی محدودیت‌های قرون‌وسطی)، قدرت پادشاهان (معماری وسیله‌ای در جهت به رخ کشیدن قدرت آنها)، پیشرفت علم و فناوری و بسیاری از دیگر مسائل انجام از گذشته و شروع جدیدی را در جهان‌بینی و به دنبال آن معماری رقم زد که بهنوعی دوری از گذشته و جایگزین کردن جهانی با ویژگی‌های متفاوت از آنچه بود را طلب کند. در دوران بعد نیز هر سبک در پاسخگویی به شرایطی به وجود آمد که وضعیت موجود قادر به پاسخگویی به آن نبود آن‌چنان‌که پست‌مدرن خود به عنوان نقد مدرن پا به عرصه می‌نهد و با زبان

معماری دیکانستراکشن

تعاریف مختلفی از دیکانستراکشن ارائه شده است اما آن‌گونه که دریدا اظهار می‌دارد دیکانستراکشن نه یک نقد، نه یک روش، نه یک اقدام و نه گونه‌ای عملیات است. بسته‌ای در درون هیچی نیست بلکه یک گشودگی به سوی دیگر است (اقبالی، ۱۳۶۷). فلسفه دیکانستراکشن عمده‌ای ریشه در مفاهیم ساختارگرایان و پسا ساختارگرایان دارد به طوری که اساس دیکانستراکشن را کنشی فلسفی و زبان‌شناسانه می‌دانند. با تکیه‌بر تقابل‌های دوستی است که هیچ‌یک بر نفی دیگری نمی‌انجامد بلکه هر کدام هویت مستقلی را می‌طلبد که در آن سلسه‌مراتب وجود ندارد روز بر شب ارجحیت ندارد بلکه نبود چیزی مقدمه‌ای بر وجود دیگری می‌شود. یکی از مهم‌ترین وجوه افتراق دیکانستراکتیویست‌ها نسبت به مدرنیست‌ها زیر سؤال بردن داشته است است که در دوران مدرن خوش‌بینی مغض علمی به همراه بردن قطعیتی و مقبولیت همه‌چیز منوط به پذیرش علمی آن پذیده است به عبارتی عقل معيار سنجش پذیده‌ها می‌گردد. دریدا با به کار بردن اصطلاح فراواروایت هریک از نظریه‌های کلان در زمینه علوم انسانی را یک فراواروایت می‌نامد و معتقد است که تاریخ پر از فراواروایتها است تا جایی نظریه‌های علمی را نیز نوعی بازی زبانی می‌داند در دوره‌ای از زمان از سوی نظریه‌پردازی در پرتو یک گفتمان خاص شکل‌گرفته و با عوض شدن نوع گفتمان یا فراواروایت نظریه‌های پیشین رنگ باخته و از نو نظریه‌هایی در پرتو یک فرا روایت یا گفتمان جدید شکل می‌گیرند. در این دیدگاه پذیده‌های اجتماعی آن‌گونه که علم پوزیتیویستی انجاشته می‌شوند ذاتی نیستند بلکه ماهیت نسبی دارند (اضلی و امیری، ۱۳۹۰). استفاده از فرم‌های به‌غایت بدیع، دوری از نظم مدرن و عدم قطعیت در فرم از طریق تجزیه آن برای نشان دادن تناقصات موجود از ویژگی‌های فرمی در این سبک می‌باشد. در این سبک آنچه بر تولید فرم تأثیرگذار است برآیندی از مجموع شرایط کالبدی و تاریخی سایت و ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی آن است که در یک فرایند غیرخطی طراحی تفسیرهای مختلف از داده‌ها صورت می‌گیرد و درنهایت کالبد معماری در عین برآورده کردن نیازهای عملکردی بازتابی از تناقصات موجود است که درک آن با تفسیرهای مختلف از طرف مخاطب قابل دریافت است. در دوری از نظم مدرن در این معماری فرم و عملکرد هیچ‌یک به نفع دیگری نادیده گرفته نمی‌شوند بلکه فرم خود روایت‌گر اتفاقاتی می‌شود که بیننده را به سمت تضادها هدایت می‌کند و مانند یک داستان ناتمام مخاطب را درنتیجه این روایت تنها می‌گذارد و عملکرد که پاسخی منطقی به آنچه در داخل رخ می‌دهد می‌باشد. از این دوران به تدریج بازگشت مفهومی به دوران مدرن صورت می‌گیرد که فناوری عامل اصلی خلق فرم قرار می‌گیرد. اگر لوکوربوزیه ماشین را الهام‌بخش دوران معاصر می‌دانست اکنون نرم‌افزارها و معماری دیجیتالی عامل اصلی خلق اثر می‌شود هرچند فرم‌هایی که ما به ازاء آن به وجود می‌آید با یکدیگر تفاوت ساختاری دارند. گرگ لین در سال ۱۹۹۳ در مقاله‌ای تحت عنوان «تاه در معماری» هندسه را کلیدی برای تولید اشکال جدید می‌دید و از نظر او نزدیکی با نرم افزار جدید دیجیتالی، بازنمایی دقیق، برآورد فرم‌های جدید و قابلیت ساخت

پیچیدگی در معماری دیکانستراکشن و پس از آن اساس خلق فرم می‌گردد. این تغییرات ناشی از تغییر نگرش انسان نسبت به هستی است که به بررسی ماهیت پدیده‌ها می‌پردازد و معماری سعی در به تصویر کشیدن این نگرش دارد. در جدول ۳ ویژگی‌های فرم و پارادایم در هر دوره معماری معاصر تدوین گردیده است.

طنز به تفسیر چالش‌های موجود می‌پردازد. عمدتاً برگه‌های این دوره با رویکرد انتقادی منعکس‌کننده واقعیات هستند و فرم از دوره زبان معماری در تفسیر شرایط موجود می‌گردد. ویژگی‌هایی مانند نماد، معنا و تخیل نیز از این دوره جایگاه خاصی در معماری می‌یابد تخیلی که با کمک فناوری روز دستمایه خلق برگه‌های پیچیده می‌گردد که این

جدول ۳. ویژگی‌های فرم و پارادایم در هر دوره از معماری معاصر.

سبک	پارادایم	ویژگی‌های فرمی
بازگشت	اعتقاد بر روابط علی و معلولی و درنتیجه پیش‌بینی حادث؛ محور قرار دادن انسان؛ اعتقاد به حقیقت مطلق؛ پذیرش علم به عنوان تنها روش دستیابی به واقعیات؛ نفی تاریخ؛ انتزاع گرایی؛ نفی منطقه‌گرایی و زمینه گرایی.	садگی در شکل؛ انتزاع؛ استفاده از هندسه اقلیدسی و فرم‌های هندسی؛ نفی تزئینات؛ نظم؛ استفاده از فرم‌های مدولار؛ استفاده از فرم‌های زاویه دار و ساده؛ توجه به فرم به عنوان دومین عامل شاخص پس از عملکرد؛ تقارن غیرمحوری؛ خلوص؛ فرم تابعی از سازه.
نمادگرایی	اعتقاد به جهان کثert‌گرا (نفی حقیقت مطلق)؛ آزادی و حفاظت از محیط‌زیست با شکل‌گیری جنبش ضد جنگ؛ توجه مجدد به تاریخ گرایی؛ نمادگرایی؛ نفی انتزاع گرایی و تمرکز بر واقعیات؛ توجه به مسائل فرهنگی و اجتماعی؛ بازگشت مجدد به حواس ۵گانه در درک فضا؛ نفی فرارروایت‌ها.	پیچیدگی؛ قابل؛ فرم وسیله انتقال معنا؛ توجه به ناخودآگاه در خلق فرم؛ تنوع در عین وحدت؛ تخیل عامل اصلی خلق فرم؛ استفاده از خطوط منحنی؛ زیبایی غیر کارکردی؛ ابهام.

جدول ۳. ویژگی‌های فرم و پارادایم در هر دوره از معماری معاصر.

معماری اندیشه‌ها	پارادایم
فرم وسیله انتقال معنا؛ استفاده از فرم‌های بدیع؛ عدم تقارن؛ ابهام؛ نایابدی (استفاده از خطوط مورب)؛ خرد کردن فرم به قطعات کوچک‌تر (فرم جولانگاهی جهت نشان دادن تقابل‌ها).	شروع چندمعنایی و انقاد به اینکه معنا غیرقطعی و گریزان می‌باشد. توجه به مخاطب در جایگاه مفسر؛ نفی سلسله‌مراتب.
انعطاف‌پذیری (انعکاس این مفهوم در فرم به برگه‌های مستقل می‌انجامد که یک فرم می‌تواند برای چندین عملکرد معنا یابد). پیچیدگی؛ بنی‌نظمی؛ سیالیت در فرم و فضا؛ بنی‌شكلی.	روابط غیرخطی و سیستم پوپا (در این نگرش سیستم دائم خود را سادگی به پیچیدگی سازمان‌دهی می‌کند). عدم قطعیت؛ نسبت گرایی؛ ارتباط بیشتر با طبیعت؛ اقتباس از برگه‌های طبیعی.

پی‌نوشت‌ها:

۱. اثر مارسل دوشان سنگ توالت امضاء شده می‌باشد که در پی تغییر در نوع نگرش به صورت و محتواهی هنر بوده است.
 ۲. از دیدگاه نیکلاس لومان جامعه‌شناس آلمانی ارتباط معطوف به ۳ بخش می‌باشد. اول نوع ارتباط معطوف به بیان احساسات خالق اثر است (خود ارجاع) دوم ارتباطی است که وظیفه آن انتقال اطلاعات است (دیگر ارجاع) و سوم ادارکی است که در پی آن به وجود می‌آید (Luhmann, 2002).
 ۳. هایدگر از اندیشمندانی است که به بسط نظریه هرمنوتیک از دیدگاه فلسفی می‌پردازد که انسان و جهان و هر چه در آن وجود دارد خارج از وجود هم‌معنا نمی‌باشد. از دیدگاه هایدگر "فضا چیزی نیست که در مقابل انسان قرار گیرد. شیئی خارجی و تجربه‌ای درونی نیست. زیرا وقایی می‌گوییم" یک انسان "دیراره وجودی می‌اندیشیم که شیوه‌ای انسانی دارد یعنی کسی که ساکن است (Heidegger, 1971).
 ۴. لومان با تأکید بر این که هنر همانند یک سیستم اجتماعی است می‌گوید: "اگر مخاطب را به عنوان بخشی از یک اثر هنری حذف کنیم، ریسک بزرگی کرده‌ایم" (Luhmann, 2000).
 ۵. در تعریف فن‌آوری اصطلاحی است برای فرایندهایی که از راه آنها آدمی برای تنظیم و ادراک محیط کالبدی به ابزارها و دستگاهها سامان می‌دهد. فناوری خود به عنوان معلولی از علم درنتیجه علم حصولی یا پوزیتیویستی پدید آمد. علم حصولی نهضتشی است علمی که در صده هفدهم به بار نشست یعنی همزمان با ظهور دانشمندان بزرگ علوم دقیقه مانند نیوتون و گالیله. پیدایی این تفسیر از علم از سویی برآمده از شک به اصول و مبانی جهان‌بینی فرود و سلطه بود و از سویی دیگر برآمده از توانایی‌های جهان‌بینی نوین در تبیین و پیش‌بینی رویدادهای مادی (رحیم زاده، ۱۳۹۷).

فهرست مراجع:

۱. هال، ادوراد. (۱۳۹۲). بعد پنهان. (منوچهر طبیبیان، مترجم). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۲. امیر بانی، مسعود. (۱۳۸۹)، معماری غرب ریشه‌ها و مفاهیم، تهران: انتشارات هنر معماری غرب.
۳. پارسی پور، حسن؛ و ضیاء توانا، محمد حسن. (۱۳۹۲). پست‌مدرنیسم و شهر با تأکید بر الگوها و طرح‌های برنامه‌ریزی شهری. مجله پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، (۱۳)، ۴، ۷۶-۵۷.
۴. ون وگان، ون در وورت. (۱۳۹۲). معماری کیفیت‌گرا. (امهیار باستانی، مترجم). تهران: انتشارات کتابکده کسری.
۵. لنگ، جان. (۱۳۹۱). طراحی شهری. (سید حسین بحرینی، مترجم). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۶. افضلی، رسول؛ و امیری، علی. (۱۳۹۰). بنیادهای شناخت‌شناسی و

- روش‌شناسی نظریه‌های پست‌مدرن در جغرافیای سیاسی و ژئوپلیتیک.
مجله پژوهش‌های جغرافیای انسانی، (۷۷)، ۴۳-۶۰، ۳۹-۴۳.
۷. شوئوئر، نور برت. (۱۳۸۹). مسکن، حومه و شهر. (شهرام پور دیهیمی، مترجم). تهران: انتشارات روزنه.
۸. مالگریو، هری فرانسیس؛ و گودمن، دیوید. (۱۳۹۴). نظریه‌های معماری. (مرضیه آزاد مکی، مترجم). تهران: نشر علم.
۹. کامل‌نیا، حامد؛ و مهدوی‌نژاد، محمدجواد. (۱۳۹۱)، آشنایی با معماری معاصر. تهران: ناشر موسسه علم معمار رویال.
۱۰. اقبالی، سید رحمان. (۱۳۸۶). ریشه‌های دیکانستراکتیویسم در فلسفه هنر و معماری. نشریه هنرهای زیبا. ۳۰، ۷۲-۶۳.
۱۱. دانایی‌فرد، حسن. (۱۳۸۶). پارادایم‌های رقیب در علم سازمان و مدیریت: رویکرد تطبیقی به هسته‌شناسی، شناخت‌شناسی و روش‌شناسی. دوماهنامه علمی پژوهشی دانشگاه، سال چهاردهم، (۲۶) ۱۴-۱۰۴، ۱۴.
۱۲. مجیدی، ابراهیم. (۱۳۸۹). پارادایم و تأثیر آن در علوم سیاسی با نگاه به آراء کوهن. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. شماره ۱۴۳، ۲-۱۲۳.
۱۳. خالقی، امیرحسین. (۱۳۹۰). جستاری بر رویکردهای چند پارادایمی و فرا پارادایمی در مطالعات سازمانی. مجله فرایند مدیریت و توسعه. (۲) ۲۵، ۵۱-۳۵.
۱۴. رحیم‌زاده، محمدرضا. (۱۳۸۷)، پرسش از فناوری و جایگاه آن در پیدایی معماری مدرن. مجله صفحه. (۴۷) ۱۷، ۴۲-۲۷.

Explaining the Impact of Paradigm on Changes in Form in Contemporary Architecture

Ghazal Safdarian*, Ph.D., Assistant Professor, Department of Art and Architecture, Pardis Branch, Islamic Azad University, Pardis, Iran.

Abstract

Nowadays, the position of form in architecture is much more criticized due to a plurality of votes in the regard. The position of form in architecture with different definitions in different eras is the result of the ways of thought and worldview dominating on that intellectual period in which architectural form as the outermost layer is always one of its manifestations. What to be addressed here, is the trend of contemporary intellectual currents influencing the architectural form to be crystallized in particular forms in different periods. According to mentioned notes, in this paper, with the use of text content analysis, it is attempted to analyze the architectural paradigms mainly after the Industrial Revolution in Europe and then to criticize its impact on form in respect to its architectural theories. Finally, the highlighted form features in each period are categorized and specified. Architectural changes over time demonstrate differences in working of creators' thought, somehow influencing or being influenced by the dominant paradigms of that period. Changes that are increased according to today's pluralistic world so that we shortly observe, major changes which might be unavoidable in all aspects of society and in the architecture of that time. Form in architecture in respect to its special features in communicating with the surroundings has always undergone fundamental changes considered much at a time, becoming a sort of thinking language and later becoming a cover in displaying totality of architecture. In general, form can be observed as the result of objective ideas affected by a series of factors requiring different senses in any style. Form as one of the most influential indicators shaping architecture framework reflects the worldview defining the dominant thought in that period. It is obvious that there is a close relationship between form and paradigm. Architectural form is always shaped and becomes meaningful under the influence of its dominant paradigm. In addition, other factors such as human mind and imagination also create a wide range of arenas in architecture and art with the aid of technology that each requires a body architecture inspired by the spirit of its time. Form along with the texture, shape and color is among the indicators that influence the definition of body architecture, which has always been much discussed as far as the form-oriented architecture and performance-oriented architecture are among the common concepts in contemporary architecture, considered as a challenge among architects. The Performance-oriented architecture that was founded with the emergence of modern architecture with regarded efficiency and performance as a principle in architecture and offer a new definition of form in architecture that was simplicity and removing the ornaments. The Form-oriented view that was based on the principle of putting form over architecture was mainly promoted by thinkers such as Aldo Rossi, emphasizing form and form complexities as the abstract language of architecture. Generally we observe forming combined views considering the importance of both views in architecture. Emphasis on the concept of form beauties is meaningful along with the proper performance.

Key words: Paradigm, Form, Contemporary Architecture, Form Components

* Corresponding Author: Email:Ghazalsafdarian@yahoo.com